

AKINEK A HARMAT SIKOLTOZOTT

Rózsa-Flores titkosszolgálati anyagokat küldött Brádynak?

Post mortem – Üzenet a terroristának

*

„Az orgona és a futó akác gyász-lilába borultak, s az elvirágzás végét senyvedő tulipánok és jácintok utánad indultak a halálba. Harmat sikoltzott a duzzadt pázsiton... Álmodban lóttek le. Késő este Kaliforniából és Venezuelából kaptam az e-maileket, hogy Bolíviában az elnök emberei lecsaptak egy terroristacsapatra, akik közt magyarok is voltak. Megremegtem. **Kepes András meg én tudtam csak, hogy ott vagy Santa Cruz környékén.** Bolíviai honlapokra klikkeltem. Nem tudok spanyolul, de a francia és a latintudásom alapján sok mindent megértek. Neved még nem szerepelt, csak az egyik helyen kivérzett tested fotóját vettem észre. Megismertelek. Sok mindent láttam, hallottam és átéltem... de ilyet soha... Húsz évvel vagyok idősebb nálad, így már veled is lehetett beszélgetni a betegségekről, a frontokról. Ugye nekem a vérnyomásom... Meginogtam, éreztem. Megmértem, 178, pedig gyógyszer is volt bennem, 110 lett a pulzusom, majd sírásba higgadtam vén fejjel. Utoljára anyám halálakor sírtam. Ba'meg, pár órával előtte beszélünk! Majd' minden cseteltünk, s ha ott volt az informatikus, akkor Skype-on fecsegtünk. Mikor elindultál őrjáratba, felhívtál. Ha visszatértél, jelentkezél...” (Brády Zoltán)

*

Ez itt a gyász (és a reklám) helye?

A Kapu-főmunkatárs, Eduardo Rózsa-Flores halálának híre váratlan reklámlehetőséget biztosított a folyamatos megjelenési gondokkal küzdő főszerkesztőjének.

Az MTV „Szólás szabadsága” című műsorába 2009-ben meghívott Brády Zoltán – a bolíviai eseményeket félretéve – meglepő bejelentéssel állt elő: közölte, hogy ők ketten hozták nyilvánosságra a hirhedt őszi beszédet, annak a titokban készített hangfelvételnek a tartalmát, amely ideológiai alapját képezte az MSZP-SZDSZ koalíció jobboldali, illetve szélsőjobboldali ellenzéke számára.

Kiss Péter vagy Szilvássy György volt az, aki Eduardo Rózsa-Floresnek kiadta az őszi felvételt - jelentette ki Brády a közszolgálati Magyar Televízióban 2009 áprilisában, ahová a Kapu kiadó-főszerkesztőjét a Santa Cruz-ban történtek okán hívták meg. - „Ön tud arról, hogy honnan kapta Rózsa-Flores az őszi beszédet?” – kérdezte Krizsó Szilvia műsorvezetője a főszerkesztőt, aki azzal vonta magára, évtizedek után először, a nyilvánosság figyelmét, hogy a Bolíviában lelőtt főmunkatársa halálát követően az MTI-hez eljuttatott közleményében bejelentette: Gyurcsány Ferenc őszinte és érzelmektől sem mentes beszédét ők juttatták el a sajtóhoz.

Brády, miután először az MSZMP, majd az MSZP vezetőségét említette, a riporter ismételt kérdése után két nevet mondott: Kiss Péter kancelláriavezetőt és Szilvássy György volt titkosszolgálati vezetőt vádolta...

*

Ez a tálalás már jelentősen eltért attól a verziótól, melyet néhány nappal korábban közölt a Magyar Távirati Irodával: akkor még ő (ti. a főszerkesztő) „társ-szivárogtatóként” szerepelt – Krizsó Szilvia műsorában viszont már a hangkazettát hitelesítő szakértővé lépett elő. A műsorvezető többször is rákérdezett, hogy van-e bármilyen bizonyítéka az állításai igazolására, mire következett a frappánsnak szánt válasz: „Ha erre számított, az nagyon naív volt magától...” – A beszélgetés innen már nem

folytatódott, a naivnak minősített Krizsó Szilvia elköszönt vendégétől, viszont a Népszabadság másnapi száma arról tudósított, hogy Kiss Péter személyiségi jogi pert indít a főszerkesztő és mindazon sajtótermékek ellen, amelyek ezt a valótlan állítást tényként közlik.

A műsorban kérdés lehetett volna, hogy a kiadó-főszerkesztőtől nem teljesen független főmunkatárs, Eduardo Rózsa-Flores miként, kinek a kérésére-utasítására lépett kapcsolatba a polgári titkosszolgálatokat irányító miniszterrel és a kancelláriaminiszterrel – de ez a fontos kérdés nem hangzott el.

*

Az antikommunista

Napjaink „első ellenzéki folyóiratának” hirdetett főszerkesztője, Brády („Hunyady”) Zoltán – akinek, mint (olvashattuk), harmat sikoltzott a duzzadt pázsiton – a Hunyad megyei Vajdahunyadon született 1940. július 5-én.

Apja, ahogyan az a curriculum vitae-ben szerepel, mozdonyvezető volt, édesanyja, István Erzsébet, pedig felszolgáló. A leendő antikommunista a miskolci Földes Ferenc gimnáziumban érettségizett 1958-ban, majd munka mellett 1966-ban az ELTE BTK-n könyvtárosi oklevelet szerzett.

1959 és 1961 között a Magyar Államvasutak forgalmi szolgálattelőjeként tevékenykedett, később, immár könyvtárosi szakismeretekkel felfegyverkezve, 1966-1969 között a Magyar Rádió, majd, 1970-től 1974-ig a Magyar Televízió szerkesztő-riporter állását töltötte be. Rádiós-televíziós munkája mellett egy másik lojális megbízatást is betölthetett: funkciót bíztak rá – Budapesten a Vasas Ifjúsági Ház irodalmi műhelyének vezetője volt.

1974-től 1978-ig dolgozott a Kommunista Ifjúsági Szövetség központi lapjánál, a Magyar Ifjúságnál, innen főmunkatársként az Új Tükör hetilaphoz került, 1986-1988 között pedig a Képes Hét foglalkoztatta. - 11 sajtóper indult ellene, ehhez képest – mondhatjuk – símán megúszta a szakmai ballépéseket: 1987-ben mindössze 80 napi börtönbüntetéssel sújtotta a „kommunista önkényuralom” illetékes bírósága, de ez a minimális büntetés is elegendőnek bizonyult ahhoz, hogy antikommunistának, nemzeti ellenállónak lényegüljön át. Nem volt ez ritkaság 1990 után, annak ellenére sem, hogy Eduardo Rózsa-Flores (a néhai KISZ-titkár) igaz barátja „üldözöttsége” idején nívódíjakat, filmfesztivál-díjakat kapott...

Az 1988 őszen általa alapított KAPU folyóirat beindításának körülményeiről, az ehhez szükséges engedély, és nem különben a havilap kiadásához szükséges pénz eredetéről – érthető okokból – az életrajzai nem tesznek említést, csak feltételezésre alapíthatjuk, hogy az üldözöttség éveiben kiadott művei jogdíjaiból indult el a „nemzeti ellenállók” és a „harcos antikommunisták” nem mindig hiteles lapja.

*

Post mortem – Üzenet a terroristának

Mintha csak önmagának keresett volna igazolást az újabb személyiségi per előtt álló főredaktőr, mikor a „harmat sikoltozását” követően így folytatta post mortem levelét az egykori főmunkatársának:

„Titkárságom szerint legalább 85 interjút adtam idáig, hogy más kép rajzolódjon ki rólad. Te, Edu!... Hogy mennyi buta újságíró van! Nincsenek tisztában a szakmánkkal. Egyetemeken elméletet tanulnak, és nem gyakorlatot. Butított népnek meg jó a buta cikk, hogy még butábbak legyenek. Televízióknak csak egyenes adásban vállaltam a nyilatkozást. Láttál volna csak a Szólás szabadságában vasárnap! Bajnai Gordon és Varga Mihály után következtem. Nahát, a

szakmához mit sem értő műsorvezető be akart kergetni az őserdőbe. De úgy látszik, fogalma sem volt, hogy kiféle vagyok. Csodálkozó tátott szemekkel nézett ki kétségbeesetten magából... Az utóbbi hetekben panaszkodtál, hogy rajtad van az orosz titkosszolgálat. Látod, ezért nem segitettem néhány dologban. Hogyan hozzalak össze fegyverkereskedőkkel, amikor jól tudod, hogy lehallgattak minket, azért nem vállaltam. Szidtalak is, hogy a magyar titkosszolgálatól szerzett dokumentumokat is küldtél, hogy azt adjam el pénzért, hátha életben tartja rogyadozó újságunkat.

Az ősödi beszéd kiszivárogtatását vállaltam, mert az nem államtitok, s azt hittük, hogy ezzel hazánkat, népünket és a jobboldalt szolgáljuk.

Meg kell maradnunk. Te is velünk maradsz. Rólad utcákat, tereket fognak elnevezni. Már jelentkezett egy szobrász is. Házadból múzeumot csinálunk. Készül az emlékkönyved.

Megkapod haláloed után azt, amit az életedben kellett volna.

Ahogy megbeszéltük, jó húzás volt, hogy Kepes vette fel a 'végrendeletedet'. Kellemes polgári társalgó műsoraiba szükség van. Kissé felszínesek, néha csilingelően szórakoztatóak, de úri módon korrektek. Ugyanakkor biztosak voltunk, hogy így leadja az MTV... Cselényi, a Duna TV-től szóba sem áll velünk. De azért a finnek, svédek vettek tőlünk filmet, meg a németek is."

*

A túlvilágra írott, de a való világnak címezett önbizalomtól duzzadó levélhez, úgy vélem, nem szükségeltetik kommentár. – Mindazonáltal, mert a Rózsa-Flores ügyben a tényfeltárás ellenére (vagy talán éppen azért!) még mindig sok a fehér folt, érdemes néhány rövid üzenetet megismertetni az olvasókkal, Brády-Hunyady Zoltán és Eduardo Rózsa-Flores(ERF) üzenetváltásaiból:

*

Eduardo Rózsa-Flores (2008. október 15., 22. 05 órakor) üzenete Brády Zoltánnak:

„Szia, öreg drága barátom.

Itt pisztollyal alszom a párnám alatt, de amúgy minden rendben. Nagy buli lesz itten. Horvátország az egy nagy – bár büszke vagyok rá – semmi lesz ehhez képest... Baromi nagy kavaráásban voltam, vagyok, mint gondolhatod.

Kérlek, te se mond el senkinek, hol vagyok. OK?”

*

Eduardo Rózsa-Flores (2009. január 26., 10. 16 órakor) üzenete Brády Zoltánnak:

„Szeretnék kérni három szívességet:

Tudnátok küldeni három januári Kapu példányt? Ha igen, küldök postai címet, ahová el kell juttatni. – Ehhez még kérném, vegyetek két db. Demokratát, most kedden jelenik meg, és abban lesz egy portré-interjú velem, el tudnád küldeni a Kapu-val együtt?

Hónapok óta kint vagyok, és kéne egy kis anyagi segítség a házam megmaradása érdekében, azaz, egy tűzifa adagot kellene beszerezni, barátnőm majd elintézi, csak hogy ne fagyjon be minden... most nem tudom az árakat... de egy adagra kellene, néhány köbméterre. Ha igen, akkor majd szólok a csajnak, menjen be hozzád.

Eduardo Rózsa-Flores (2009. március 15. 14. 08 órakor) üzenete Brády Zoltánnak:

„Szia, élek! Volt itt egy kis riadalom, és mivel már elég sokat dolgoztunk, nem akartuk, hogy az itteni ÁVH elkapjon minket, ezért eltűntünk néhány napra, jó néhány száz kilométerre innen. Jó helyre, csak net-ünk nem volt. Sajnálom, hogy most nem sikerült anyagot küldenem, de a jövőre nézve megpróbálom előre megírni a dolgomat... csak hát... gondolhatod, hogy nem olyan egyszerű. Szóval, élek és még szabad vagyok.”

Ez volt élete utolsó Magyarországra küldött üzenete.

Szemenyei-Kiss Tamás

El Deber (Santa Cruz), (Stockholm) – 2009.

2. rész a szerző „Terrorkommandó Bolíviában” című cikksorozatából.

Bibliotheca Nationalis Hungariae / Kézirattár